

Advies nr. 47/2018 van 23 mei 2018

Betreft: voorontwerp van wet inzake de elektronische uitwisseling van berichten met overheidsinstanties (CO-A-2018-029)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de FOD Beleid en Ondersteuning ontvangen op 3/04/2018;

Gelet op het verslag van de heer Frank De Smet;

Brengt op 23 mei 2018 het volgend advies uit:

De Commissie vestigt er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming persoonsgegevens werd uitgevaardigd: de algemene Verordening betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en de Richtlijn voor Politie en Justitie. Deze teksten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016^[1].

De verordening, meestal AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming) genaamd, is van kracht geworden twintig dagen na publicatie, nl. op 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing: 25 mei 2018. De richtlijn voor politie en justitie moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, en gedurende de termijn van twee jaar voor de tenuitvoerlegging, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde "onthoudingsplicht". Laatstgenoemde plicht houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes.

Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze teksten te anticiperen. En het is in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) om hier rekening mee te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

I. CONTEXT

1. Het voorontwerp van wet *inzake elektronische uitwisseling van berichten met overheidsinstanties*, hierna het voorontwerp bevat een regeling voor communicatie met de overheid die gepaard gaat met de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens. De bepalingen van de WVP zijn dus van toepassing. De analyse beperkt zich tot de artikelen welke betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens.

^[1] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC>

2. Het voorontwerp creëert een wettelijk kader voor het elektronisch uitwisselen van berichten tussen overheidsinstanties en ondernemingen, burgers of andere overheidsinstanties. Het voorontwerp creëert ook een wettelijke grondslag voor de oprichting van een platform voor de elektronische uitwisseling van berichten onder de naam eBox. Daarnaast strekt het voorontwerp ertoe de samenwerking te regelen met privé-partners die het platform wensen te ontsluiten voor gebruikers en complementaire diensten aan te bieden.
3. Het voorontwerp staat in verband met:
 - de wet van 15 augustus 2012 *houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator* dat de ondersteuning van gegevensuitwisseling tussen overheidsinstanties beoogt;
 - de wet van 18 juli 2017 *inzake elektronische identificatie* dat een wettelijk kader creëert voor de elektronische identificatie van burgers, transnationaal en nationaal.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

Actoren en hun rol ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens

4. Het voorontwerp omschrijft de rol die volgende actoren spelen in de elektronische uitwisseling van berichten:
 - federale overheidsdienst bevoegd voor Digitale Agenda;
 - dienstverleners, al dan niet erkend;
 - bestemmingen (burgers, ondernemingen en andere overheidsinstanties);
 - overheidsinstanties.
5. De memorie van toelichting stelt "*De federale overheidsdienst bevoegd voor digitale agenda is verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens die nodig zijn voor het beheer en voor het verzekeren van de goede werking van de door hem aangeboden eBox. Wat betreft de verwerkingen die nodig zijn voor elke individuele terbeschikkingstelling van documenten echter zijn de overheidsinstanties die documenten ter beschikking stellen via de eBox zelf verwerkingsverantwoordelijken.*" Het verdient de voorkeur dit expliciet in het voorontwerp op te nemen, in lijn met hetgeen artikel 4.7 AVG bepaalt in de definitie van verwerkingsverantwoordelijke ten aanzien van bij wet geregelde verwerkingen. Artikel 6, §1 van het voorontwerp belast de federale overheidsdienst bevoegd voor digitale agenda weliswaar met het aanbieden van eBox, maar spreekt zich niet expliciet uit over in welke hoedanigheid het dit doet.
6. De memorie van toelichting stelt dat overheidsinstanties die gebruik maken van eBox verwerkingsverantwoordelijken zijn. Vaak zal dit inderdaad het geval zijn, maar de Commissie wijst er op dat niet uitgesloten is dat overheidsinstanties in hoedanigheid van verwerker gebruik maken van

eBox naargelang de context waarin zij dit doen. Overigens geldt hetzelfde voor overheidsinstanties die elektronische berichten uitwisselen zonder gebruik te maken van eBox.

7. De dienstverlener van een erkende dienst ter ontsluiting van eBox is "*verwerkingsverantwoordelijke zoals gedefinieerd in de Algemene Verordening Gegevensbescherming 2016/679 voor alle verwerkingen van persoonsgegevens die de dienstverlener uitvoert voor de verlening van de erkende dienst*" (art. 7, §4 van het voorontwerp). Deze expliciete vermelding is wenselijk, daar het hier gaat om een verwerking die minstens deels bij wet is geregeld.
De bestempeling van diezelfde dienstverlener als 'onderaannemer' in artikel 7, §3 van het voorontwerp is een bron van verwarring, ondanks de expliciete verwijzing naar wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister* (hierna Wet Rijksregister) en wordt beter geschrapt (zie verder over het gebruik van het Rijksregisternummer onder randnummer 28).
8. De bestemmingen omvatten enerzijds burgers en anderzijds (contactpersonen van) ondernemingen en overheidsdiensten.
9. Het begrip 'overheidsinstantie' omvat "*de federale openbare overheden, de openbare en private instellingen van Belgisch recht voor het vervullen van taken van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie en de natuurlijke- of rechtspersonen die handelen als onderaannemer van de federale openbare overheden en de openbare of private instellingen van Belgisch recht*". De Commissie is van oordeel dat deze omschrijving te kort schiet wat rechtszekerheid betreft. De omschrijving toont gelijkenissen met deze in artikel 5, 1° - 3° van de Wet Rijksregister, met het fundamenteel verschil dat er geen Comité is dat in twijfelgevallen beslist over het toepassingsgebied.
10. Het opnemen van "*private instellingen van Belgisch recht voor het vervullen van taken van algemeen belang die hen zijn toevertrouwd door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie*" in het bijzonder leidt tot een grote grijze zone en ondergraaft de voorzienbaarheid van het voorontwerp ernstig.
11. Wat het begrip 'federale openbare overheden' aangaat, kan een voorbeeld genomen worden aan artikel 3, 1°, a-e van de wet van 5 mei 2014 *houdende de unieke gegevensinzameling*¹ waarin een precieze opsomming gegeven wordt van betroffen instanties.
12. Wat de exacte betekenis is van 'openbare instellingen' ligt evenmin voor de hand. In het voorontwerp betreft het een aanvulling op 'federale instanties', wat doet vermoeden dat het niet enkel gaat om rechtspersonen naar publiek recht, maar ook om regionale overheden. Onduidelijk is bijvoorbeeld of

¹ Wet van 5 mei 2014 *houdende verankering van het principe van de unieke gegevensinzameling in de werking van de diensten en instanties die behoren tot of taken uitvoeren voor de overheid en tot vereenvoudiging en gelijkschakeling van elektronische en papieren formulieren.*

rechtspersonen die vallen onder de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven binnen het toepassingsgebied vallen.

13. De Commissie is van oordeel dat de afbakeningscriteria van het begrip overheidsinstanties minstens nauwkeurig omschreven moet worden zodat voor bestemmingen duidelijk is welke entiteiten op grond van de hen toevertrouwde opdracht van algemeen belang de rechten en de plichten van het voorontwerp genieten. De Commissie benadrukt wel dat deze nauwkeurigere beschrijving niet mag impliceren dat legitieme gebruikers zouden worden uitgesloten van de mogelijkheid berichten te versturen via eBox.

Keuzevrijheid en wettelijke basis voor de verwerking

14. Overheidsinstanties wisselen berichten uit met bestemmingen om de hen toevertrouwde taken en wettelijke opdrachten te vervullen. De wettelijke basis voor de verwerking die aan de basis ligt van opstellen en verzenden of ontvangen van berichten wordt niet geregeld door dit voorontwerp, maar door de op de overheidsinstantie toepasselijke regelgeving. Het voorontwerp regelt enkel de modaliteit van verzending, meer bepaald dat elektronische uitwisseling als alternatief moet aangeboden worden naast klassieke briefwisseling.
15. Het voorontwerp bepaalt dat bestemmingen de vrijheid hebben te kiezen voor de modaliteit van uitwisseling, elektronisch of niet (artikel 3, §2 van het voorontwerp). De grondslag voor de verwerking van persoonsgegevens voor de elektronische uitwisseling is evenwel nog steeds te vinden in de op de overheidsinstantie toepasselijke regelgeving, aangevuld met het voorontwerp (overeenkomstig artikel 6(1)(c) en (e) AVG). De instemming met de elektronische uitwisseling geldt ten aanzien van overheidsinstanties bijgevolg niet als rechtsgrondslag voor de elektronische uitwisseling en voor de daarvoor vereiste contactgegevens zoals bedoeld in artikel 6(1)(a) AVG. Net omdat er geen sprake is van toestemming als grondslag, hecht de Commissie er belang aan dat het voorontwerp een aantal analoge garanties bepaalt voor de instemming: de betrokkene moet vooraf geïnformeerd worden en mag de instemming op elk moment intrekken.
16. Het voorontwerp bepaalt dat overheidsinstanties de bestemmingen vooraf dienen te informeren over “de te volgen procedures en over de rechtsgevolgen die de elektronische uitwisseling heeft”. Het voorontwerp bepaalt niet éénduidig of instemming geldt per overheidsinstantie of slechts éénmalig dient opgevraagd te worden en vervolgens ten aanzien van alle overheidsinstanties geldt. Evenmin is duidelijk of de intrekking van instemming het beëindigen betekent van alle elektronische uitwisseling van berichten met alle overheidsinstanties. De Commissie is van oordeel dat dit verduidelijkt moet worden in het voorontwerp.
17. De Commissie geeft de voorkeur aan de piste waarbij een éénmalig globale instemming gegeven wordt met elektronische uitwisseling met alle overheidsinstanties. Evenwel is de Commissie van oordeel dat aan bestemmingen de mogelijkheid gegeven moet worden om deze instemming ten aanzien van

welbepaalde en specifieke overheidsinstanties opnieuw in te trekken. Bestemmingen die van welbepaalde overheidsinstanties de communicatie per post willen ontvangen moeten deze keuzevrijheid behouden, bijvoorbeeld om zeker te zijn dat de berichten niet aan hun aandacht ontsnappen of om te garanderen dat alle betrokken gezinsleden de informatie ontvangen en kunnen opvolgen². Dergelijke selectieve en optionele intrekking van instemming moet even gemakkelijk kunnen uitgeoefend worden als de globale instemming en dient los te staan van de mogelijkheid om deze globaal gegeven instemming in te trekken.

Informatiebeveiliging

18. Artikel 3, § 3 van het voorontwerp luidt:

“De overheidsinstanties die berichten elektronisch uitwisselen, staan ervoor in dat de elektronische communicatie een voldoende graad van informatieveiligheid en onweerlegbaarheid biedt, waaronder integriteit, authenticiteit, confidentialiteit, bewijs en tijdstip van verzending en ontvangst en authenticatie van zender en bestemming.

Bij gebruik van de eBox en de componenten zoals bedoeld in artikel 6, § 1 worden de overheidsinstanties geacht voldaan te hebben aan deze verplichting.”

19. De federale overheidsdienst bevoegd voor digitale agenda is als verwerkingsverantwoordelijke voor het eBox systeem gehouden passende technische en organisatorische maatregelen te nemen om een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen op grond van artikel 32 AVG. Artikel 3, §3 van het voorontwerp ontslaat overheidsinstanties bij gebruik van de eBox enkel van de plicht zelf de naleving van deze bepaling aan te tonen..

Bewaartermijn

20. Het voorontwerp bevat geen regeling voor de bewaartermijn van berichten, noch voor deze bewaard in de eBox, noch voor deze ontsloten via een erkende dienstverlener.

21. De Commissie herinnert eraan dat bewaartermijnen bepaald moet worden door de overheidsinstanties, al dan niet in samenspraak met *federale overheidsdienst bevoegd voor Digitale Agenda*, overeenkomstig 5(1)(e) AVG en door de erkende dienstverleners.

Automatische beslissingen

22. Artikel 4, 2^e lid van het voorontwerp luidt:

“Als tijdstip van elektronische ontvangst door de geadresseerde geldt het tijdstip waarop het bericht toegankelijk is voor de geadresseerde en de kennisgeving hierover aan de geadresseerde verzonden

² Overheidsdiensten die overstappen op elektronische uitwisseling van berichten dienen zich ervan te vergewissen dat berichten bezorgd worden aan alle belanghebbenden (bv. aan de ouders of voogden van minderjarige kinderen, aan beide gehuwde of samenwonende partners, ...).

is. Ingeval de verzending of de ontvangst van een bericht een termijn doet lopen, begint zulke termijn te lopen vanaf de eerste werkdag volgend op het tijdstip van elektronische verzending, respectievelijk van elektronische ontvangst."

23. Overheidsinstanties moeten voor berichten die ze uitsturen nagaan welke - zoals bedoeld in artikel 4 van het voorontwerp - automatisch bepaalde termijnen doen lopen. In deze situaties moet immers nagegaan worden of er sprake is van een geautomatiseerde individuele besluitvorming waaraan rechtsgevolgen zijn verbonden of die de betrokkenen in aanmerkelijke mate treffen. Deze besluitvorming is slechts toegestaan onder de voorwaarden van artikel 22(2) AVG: nationale bepalingen of uitdrukkelijke toestemming van de bestemming mogen deze geautomatiseerde individuele besluitvorming toestaan voor zover ze passende maatregelen bevatten ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van de betrokkene - bijvoorbeeld het recht op menselijke tussenkomst van de verwerkingsverantwoordelijke, het recht om zijn standpunt kenbaar te maken en het recht om het besluit aan te vechten.
24. De Commissie stelt ook vast dat het voorontwerp vasthoudt aan het ogenblik van ontvangst als start van termijnen, dit terwijl er bij elektronische uitwisseling van berichten ook nagegaan kan worden of een bericht wel degelijk geopend werd. In deze context gebruik maken van een leesbevestiging, (momenteel reeds gekend in het e-mailverkeer) en waarbij de geadresseerde in alle vrijheid beslist of hij de opening van het elektronisch bericht al dan niet bevestigt, is een werkwijze die vanuit AVG-perspectief geen bijzondere bedenkingen oproept.³

Gebruik van het Rijksregisternummer

25. Artikel 5 van het voorontwerp luidt: *"Overheidsinstanties die berichten elektronisch uitwisselen overeenkomstig de voorwaarden van artikel 3, § 2 en 3, inclusief via de eBox, zijn gemachtigd ... het identificatienummer van de natuurlijke personen opgenomen in het Rijksregister, te gebruiken voor identificatie en authenticatie van de natuurlijke persoon en voor communicatie tussen de overheid en de natuurlijke persoon."*

De Commissie is van oordeel dat de draagwijdte van de door het voorontwerp verleende machtiging te onduidelijk is, gelet op de opmerking hierboven gegeven over de definitie van 'overheidsinstantie' (zie nrs. 9-13).

26. Artikel 6, §2 van het voorontwerp luidt *"Bij het aanbieden en beheren van een eBox en van de componenten zoals bedoeld in § 1 is de federale overheidsdienst bevoegd voor Digitale Agenda gemachtigd om ... het identificatienummer van de natuurlijke personen opgenomen in het Rijksregister, te gebruiken voor identificatie en authenticatie van de natuurlijke persoon en voor communicatie tussen de overheidsinstanties en de natuurlijke persoon"*.

³ Zie advies CBPL nr 47/2015 van 25 november 2015 m.b.t het voorontwerp van wet *houdende internering en diverse bepalingen inzake justitie*.

De Commissie begrijpt deze bepaling als een machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken voor identificatie in het kader van de eBox met inbegrip van de daaraan verbonden componenten⁴ (cf. artikel 6, §1 van het voorontwerp), niet voor andere toepassingen.

27. De dienstverlener wordt eveneens "*gemachtigd om het rijksregisternummer te gebruiken uitsluitend voor aanbieding van de erkende dienst in interacties met overheidsinstanties, onder de voorwaarden die de erkennende overheid zal opleggen aan de dienstverleners*" (artikel 7, §3 voorontwerp). De dienstverlener zal in toepassing van artikel 5(2) en 24 AVG moeten kunnen aantonen dat hij deze beperking naleeft.

28. De dienstverlener wordt bestempeld als een "*onderaannemer van de erkennende overheid in de zin van artikel 5, eerste lid, 3°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*" (artikel 7, §3 van het voorontwerp). Het voorontwerp voert hier een juridische fictie in, daar de verhouding tussen de erkennende overheid en de dienstverlener verder geen gelijkenissen met onderaanneming vertoont (zie ook onder randnummer 7).

De Commissie ziet geen reden om toevlucht te nemen tot een juridische fictie, nu het voorontwerp eenvoudig zelf een regeling kan treffen in afwijking van de Wet Rijksregister. Te meer dient de steller van het voorontwerp rekening houden met de kans dat de Wet Rijksregister gewijzigd wordt in de voorzienbare toekomst⁵, waardoor de juridische fictie onwerkzaam kan worden.

29. De Commissie herinnert er in dit kader daarenboven aan dat het Rijksregisternummer een bijzondere bescherming geniet in toepassing van de Richtlijn 95/46/EG. De AVG wijzigt deze bescherming niet door te voorzien in haar artikel 87 dat de lidstaten die een nationaal identificatienummer vaststellen er moeten over waken dat dit alleen wordt gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene.

Toegang tot het Rijksregister

30. Een betrouwbare elektronische communicatie van de overheid met burgers en ondernemingen staat en valt met de beschikbaarheid van nauwkeurige contactgegevens.

31. Het voorontwerp grijpt terug naar twee bronnen van contactgegevens:

⁴ Het betreft elektronische handtekeningen, elektronische aangetekende zendingen, elektronische tijdstempel en elektronische archivering.

⁵ Zie advies nr. 19/2018 van 28 februari 2018 betreffende een voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen "Binnenlandse Zaken.

- de contactgegevens die de burger op vrijwillige basis kan meedelen (een vast telefoonnummer, een gsm-nummer, een faxnummer en een e-mailadres) aan het Rijksregister⁶;
 - de contactgegevens ingezameld binnen de authenticatiedienst bedoeld in artikel 9 van de Wet van 18 juli 2017 *inzake elektronische identificatie*.
32. Wat de eerste bron betreft, brengt de Commissie de ernstige vraagtekens in herinnering die het maakte met betrekking tot de procedure voor het invoeren van contactgegevens in het Rijksregister en de opvolging van wijzigingen eraan achteraf.⁷ Ook het Sectoraal comité van het Rijksregister heeft meermaals benadrukt dat het gaat om contactgegevens die de burger zelf in het Rijksregister heeft ingevoerd, zonder dat er maatregelen zijn voorzien om de kwaliteit van deze gegevens te garanderen, zodat deze niet mogen gebruikt worden om officiële kennisgevingen te doen of juridische handelingen te stellen (bv. betekeningen). Ook in combinatie met de opmerkingen gemaakt onder randnummer 23 (noodzaak van passende waarborgen bij automatische besluitvorming) lijkt dit problematisch.
33. Deze vraagtekens gelden evenzeer voor de tweede bron van contactgegevens, waarbij het eveneens gaat over door de burger ingevoerde contactgegevens.
34. Het voorontwerp machtigt overheidsinstanties en de federale overheidsdienst bevoegd voor Digitale Agenda om toegang te krijgen tot de contactgegevens van beide bronnen "*voor identificatie en authenticatie van de natuurlijke persoon en voor communicatie tussen de overheidsinstanties en de natuurlijke persoon*" (respectievelijk artikel 5 en 6, § 2 van het voorontwerp). De Commissie interpreteert het voorontwerp in die zin dat de machtiging geldt voor het ophalen van gegevens van de personen uitdrukkelijk die ingestemd hebben met de elektronische uitwisseling van berichten, daar in artikel 5 van het voorontwerp verwezen wordt naar de voorwaarde van geïnformeerde instemming. De memorie van toelichting stelt overigens: "*Wanneer het contactgegevens uit het Rijksregister of de contactgegevens ingezameld binnen de federale authenticatiedienst betreft, zal voorafgaand het akkoord van de betrokkene worden gevraagd.*" Uit het voorontwerp blijkt niet eenduidig dat instemming gevraagd moet worden vooraleer contactgegevens opgehaald worden uit deze bronnen, enkel dat instemming gevraagd moet worden voor elektronische uitwisseling van berichten. De Commissie beveelt aan om het voorontwerp op dit punt te verduidelijken.
- In het licht van de opmerking gemaakt in randnummer 17, moet de federale overheidsdienst bevoegd

⁶ Artikel 3, 17° van de wet van 8 augustus 1983 en koninklijk besluit van 22 mei 2017 *tot bepaling van de contactgegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 17°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, evenals van de modaliteiten van de mededeling en de registratie ervan en tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 april 1984 betreffende de toegang door sommige openbare overheden tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsmede betreffende het bijhouden en de controle van de informaties.*

⁷ Zie advies CBPL nr. 04/2017 van 11 januari 2017 betreffende het ontwerp van koninklijk besluit *tot bepaling van de contactgegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 17°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, evenals van de modaliteiten van de mededeling en de registratie ervan en tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 april 1984 betreffende de toegang door sommige openbare overheden tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsmede betreffende het bijhouden en de controle van de informaties.*

voor Digitale Agenda een verwijzingsrepertorium gebruiken om bij te houden welke personen gebruik maakten van de mogelijkheid selectief ten aanzien van welbepaalde overheidsinstanties aan te geven dat zij hun instemming voor elektronische uitwisseling van berichten introkken, zodat contactgegevens enkel doorgegeven worden wanneer hiertoe een reden is.

Diensten met toegevoegde waarden aangeboden door erkende dienstverleners

35. Artikel 7, § 5 en 6 luidt:

“§ 5. De dienstverlener van een erkende dienst neemt binnen het kader van de erkende dienst geen kennis van de inhoud van berichten die via de dienstverlener verlopen, noch maakt zij er op enige andere wijze gebruik van, tenzij dit strikt noodzakelijk is voor het aanbieden van de erkende dienst zoals gevraagd door de gebruiker.

§ 6. De erkende dienstverleners hebben het recht om hun gebruikers diensten met toegevoegde waarde aan te bieden die ook betrekking mogen hebben op de berichten die worden ontsloten via de eBox, op basis van een overeenkomst tussen de erkende dienstverleners en de gebruikers. De erkende dienstverleners mogen in dit geval op geen enkele wijze suggereren dat de erkenning ook betrekking heeft op deze diensten met toegevoegde waarde.”

36. De Commissie meent dat de formulering van hoger vermelde paragrafen enige verduidelijking vergt. De voorwaarde dat de erkende dienst *“geen kennis van de inhoud”* mag krijgen lijkt tegenstrijdig met de toelating om diensten met toegevoegde waarde aan te bieden. Uitgesloten lijkt bijvoorbeeld de mogelijkheid om op basis van gestructureerde elektronische berichten van een overheidsinstantie automatisch betalingsopdrachten te genereren ter validatie door de bestemming (een dienst die de memorie nochtans suggereert). De memorie van toelichting stelt *“Elk ander gebruik van de persoonsgegevens kan enkel gebeuren na ondubbelzinnig en voorafgaand akkoord van de persoon in kwestie.”*, maar deze interpretatie vindt onvoldoende steun in de wettekst. Indien op technisch vlak gebruik gemaakt wordt van end-to-end encryptie – opdat de dienstverlener geen kennis zou krijgen tot de inhoud – dan vormt dit een obstakel om diensten met toegevoegde waarde aan te bieden, zelfs wanneer de bestemming daarin toestemt. De Commissie beveelt in dit kader aan dat de overheidsinstanties nauwkeurig bepalen welke gegevens opgenomen mogen worden in metadata, met het oog op toegevoegde diensten, en welke gegevens uitsluitend thuis horen in de inhoud van het bericht (de eigenlijke data waartoe erkende dienstverleners dus geen toegang hebben).
37. De erkende dienstverlener dient net als de overheidsinstantie de nodige waarborgen te bieden voor de informatieveiligheid en onweerlegbaarheid, waaronder integriteit, authenticiteit, confidentialiteit, bewijs en tijdstip van verzending en ontvangst en authenticatie van zender en bestemming. Deze waarborgen kunnen geconcretiseerd worden in het koninklijk besluit inzake de erkenningsvoorwaarden waarvan sprake in artikel 7, § 2 van het voorontwerp.

Erkenning van dienstverleners

38. Het voorontwerp regelt de gevolgen van schorsing, intrekking of zelfs ontbreken van een erkenning niet, noch van de vrijwillige stopzetting van een erkende dienst. De Commissie beveelt aan om de gevolgen van (het ontbreken, schorsing of stopzetting van) een erkenning te regelen in het koninklijk besluit waarvan sprake in artikel 7, § 2 van het voorontwerp.

OM DEZE REDENEN

De Commissie verleent een gunstig advies mits rekening gehouden wordt met de opmerkingen gemaakt in randnummers 5 (FOD bevoegd voor digitale agenda expliciet aanduiden als verwerkingsverantwoordelijke voor het beheer van eBox), 9-10 (nauwere omschrijving van het begrip overheidsinstantie), 23 (nagaan of geautomatiseerde individuele besluitvorming voldoet aan de voorwaarden van de AVG), 28 (erkende dienstverlener niet bestempelen als onderaannemer van de federale overheidsdienst bevoegd voor digitale agenda), 32-33 (garanties voor de nauwkeurigheid van contactgegevens bieden), 34 (instemming met raadplegen van contactgegevens), 36 (grenzen waarbinnen aanbieden van toegevoegde diensten moet blijven), 37 (waarborgen die erkende dienstverlener moet bieden), en 38 (regelen van de gevolgen van (het ontbreken, schorsing of stopzetting van) een erkenning).

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere